

Til

Landstingets Toldudvalg.

De af Regjeringen i Landstinget forelagte Lovforslag til en ny Toldlov samt om Brændevins og Ols Beskatning have været drøftede i Handelsforeningen, og tillade vi os at meddele de Bemærkninger, samme her have foranlediget.

Man billigede almindelig, at Toldforslaget hviler paa den Tanke, navnlig da Beskyttelses-systemet mere og mere gjør sig gjældende i vore Nabostater, ved moderate Toldsatser vebbli vende at yde Industri og Haandværk en moderat Beskyttelse imod Udlandets Overproduktion. Smidletid fandt man dog ikke, at denne Tanke var konsekvent gennemført, idet flere Virksomheder piensynlig blive udsatte for at ødelægges af den fremmede Konkurrence. Saaledes ville sandsynlig vore Oliemøllers Eksistens blive alvorlig truet ved en Nedsættelse af Tolden til 2 Dre, og om man end af Hensyn til den med Rusland bestaaende Traktat fandt det rigtigt, at russisk Gampeolie fremdeles indgaar frit, og man ogsaa kunde billig, at aldeles vandklar Petroleum, hvis Lugt tilkjendegiver sig som saadan, belægges med en Told af 2 Dre, maatte man finde det mere stemmende med Billighed, at alle andre Olier svare en Told af 4 Dre. En Forskjel af ikkun 5 Dre mellem Tobaksblade og forarbejdet Tobak maa anses meget betænkkelig for Landets Tobaksindustri, og forarbejdet Tobak formenes derfor enten sammen med Cigarer eller alene at burde forhøjes til 50 Dre. De i Landet bestaaende Saltogterier maa vistnok ved den foreslaaede Toldfrihed nedlægges, og man kunde ikke ganske dele den Betragtning, at den fri Indførsel vilde have nogenfømhelt Betydning som Livsforbrønden, da Fordyrelsen paa dette ved en rimelig Told vil blive aldeles umærkelig for det daglige Forbrug. Der gjordes stærke Indvendinger imod at lade Margarinsmør indgaa frit, da det utvivlsomt er et særbigt Produkt, medens man beskatter Naaproduktet Margarin med 2 Dre, og det urgeredes, at en saadan Frigivelse kunde have skadelig Indflydelse paa Smørforretningen, idet denne Artikel ikke alene konkurrerer med dette vort Lands vigtige Produkt, men ogsaa kunde benyttes til detses Forsælsning; men herimod blev der indvænt, at den kriminelle Lovgivning, ikke Toldloven, maatte skjærme mod Forsælsninger.

Med Hensyn til den foreslaaede Told paa Manufakturvarer syntes man almindelig at billige Forslaget, og navnlig ansaas det helbigt, at Tolden paa Erikotage foreslaas nedsat fra 2 Mark til 25 Dre. Der har været gjort mange forgyvnes Anstrengelser for at raade Bod paa det Upæsen, der drives af en stor Sværm af Omløbere Landet rundt med strikkede Sager, der, under Skin af at være fra det privilegerede Hammerum Herred, tilvirkes paa og sælges dem fra Fabrikker udenfor Hammerum Herred. En saadan Nedsættelse turde maasse bidrage noget til ialtfald at formindste denne privilegerede Omløben med Vare, som Privilegiet aldrig har tænkt paa at begunstige, men hvorved man, til stor Skade for den legitime Handel, ligesom vænner en Mængde Mennesker til Dagdrivleri og meget hyppig fører dem ud paa Umoralitetens Veie.

Skjøndt man ingenlunde tror det rigtigt, at Regjeringen, i den Udstrækning som forlangt, tilstræber Kompensation for den Afgang, der vil blive i Indtægterne, saa vilde man dog ikke finde det rigtigt i nogen væsentlig Grad at reise Modstand i denne Retning. Der er dog adskillige Omlæggninger, der uden Skade for Statens Indtægter formentlig burde finde Sted.

Naar man ved Beskatning af Brændevin og bajersk Ol fordyrer tvende saa væsentlige Forbrugsgjenstande for Menigmand, hvad vi for Olets Vedkommende ville anse rettest end yderligere at gjøre, saa vilde det utvivlsomt være godt at yde Menigmand et Beberlag i Friggjørelsen af Kaffe, der allerede nu maa betragtes som Nødvendighedsartikel for Befolkningen, og som det maa anses ønskeligt i endnu højere Grad at gjøre dertil. En Friggjørelse af 12 Dre er saa stor, at man kan være vis paa, at den fuldt maa komme Forbrugeren tilgode, selv om der kjøbes i smaa Kvantiteter, hvad der ingenlunde er sandsynligt vil blive Tilfældet ved at frigive Kis.

Denne Artikel er ikke hidtil nogen almindelig Forbrugsgjenstand for Menigmand, og den vil neppe nogenstunde blive det; dertil kommer, at Friggjørelsen neppe vil mærkes i de Smaakjøb, disse gjøre, og vi tro derfor, at det vilde være helbigt at bibeholde Tolden herpaa. Derved vilde Staten beholde en Indtægt af henved 400,000 Kroner, og naar Olfkatten forhøjes, som siden omtales, med 700,000 Kroner, vilde herved komme Ekvivalent for Friggjørelsen af Kaffen, ved hvilken ingen indenlandsk industriel Virksomhed vilde forulempes.

Navnlig ligeoverfor den forhøjede Afgift paa Spiritus og Ol, som i væsentlig Grad sammer den mindre Bemidlede, maa det anses rigtigt, at Vintolden ogsaa forhøjes, men der ligger